

imperfectione rerū, quę adeo parū habent de ueritate, & entitate, ut uix quid sint, apprehēdi possit, quandoque uerò ex imperfectione intellectus nostri, qui se ad immaterialia & manifestissima naturę habet, sicut nocticoracis oculus ad lucē solis.

Vbi su.

l.c. 14.

Consueti libentius audiuntur & discuntur.

Consuetudo enim est altera natura: inclinatur enim ad unum per modum naturę, naturalia autem facilius recipiuntur. Consuetudo enim magnam uim habet: unde propter diuersas consuetudines diuersi diuersimode disciplinas acceptant. Quidam enim ut mathematici, uolunt in omnibus demonstrationes, alij exempla sensibilia, alij authoritates poetarum uel sapientum, alij uolunt, quod subtiliter & cum magna certitudine res inquirantur, quia sic sunt consueti audire & discere, quidam autem e conuerso tristantur, siquid cum diligenti discussione inquiratur.

T.c. 15.

s. t. ibi.

Absurdum est quod homo simul quęrat scientiam & modum sciendi, qui conuenit ei.

Oportet enim primò quęrere modū, qui scientię conuenit: non enim est facile, quod homo simul duo capiat, nam sæpe dum simul duo capere quęrit, neutrum capit, oportet igitur prius discere logicam, quę alijs scientijs comparata, est modus sciendi in omnibus, licet in se sit scientia.

T.c. 16.

Modus sciendi optimus, qui est per diligentem et certam inquisitionem, non est in omnibus scientijs quęrendus.

Quędam enim sunt, in quibus non est omnimoda